

In 1992 the Museum began publishing the periodical "Natura Croatica".

In view of the fact that a complete revision of the holdings was never carried out, it is difficult to say how many volumes it holds, but it is estimated that it holds some 30,000 books, while the monograph holdings contain some 13,000 titles.

The monograph holdings are being processed using computers, and the library has since 1997 taken part in the project "The system of scientific information – thematic subsystem Natural Science". The aim of this project is to provide support to scientific research and teaching at natural science faculties and institutions in the whole country.

KNJIŽNICA DOMA MARINA DRŽIĆA

Ivana Jasić

Dubrovački muzeji – Dom Marina Držića

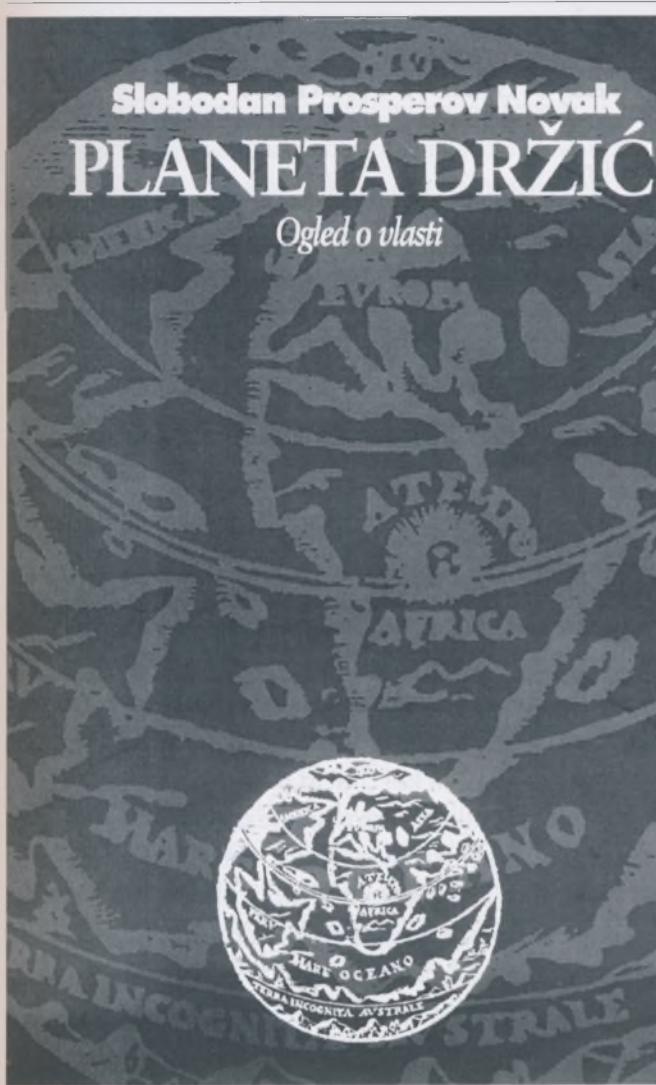
Dubrovnik

Knjižnica Doma Marina Držića, memorijalnog centra za proučavanje kazališnih znanosti, utemeljena je usporedo s osnivanjem matične organizacije, 1989. godine. Knjižnica je utemeljena u svrhu širenja osnovne djelatnosti memorijalnog muzeja, s namjerom da on preraste u istraživačko-dokumentacijski centar.

Osnovni fond ove knjižnice čini periodika, vezana uz hrvatsku dramsku baštinu i mediteransku dramsku tradiciju općenito. Od 143 periodička izdanja najznačajniji su svesci časopisa "Dubrovnik", "Mogućnosti", "Forum", "Most", "Prolog", "Novi prolog", te u posljednje vrijeme izdanja časopisa za izvedbene umjetnosti "Frakcija". Najstariji primjerici ovih časopisa datiraju od 50-ih godina naovamo.

Osim što ima periodička izdanja, knjižnica je obogaćena brojnim publikacijama koje dokumentiraju izložbene aktivnosti na ovim prostorima, vezane uz prezentaciju hrvatske kulturne baštine. U ovakva izdanja ubrajaju se 22 različita naslova koji dokumentiraju 59. svjetski P.E.N. kongres u Dubrovniku, održan 1993. godine, te razne publikacije kazališnih kuća, muzejskih i knjižničnih ustanova, te raznih kulturnih centara koje su pristizale u Dom Marina Držića. Knjižni fond sadržava 78 naslova, najvećim dijelom s područja kazališne znanosti i teatrologije, što je osnovno područje koje bi ova priručna knjižnica trebala pokrivati. Ovaj knjižni fond sastavljen je od različitih donacija, domaćih i stranih, od kojih se ističu donacija Britanskog savjeta za kulturne veze u Zagrebu, autorske donacije znanstvenih suradnika s Institutom za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, te donacija različitih izdanja Matice hrvatske – ogrank Dubrovnik. Ove donacije pristigle su u Dom Marina Držića tijekom 1997. i 1998., a sadržavaju ponajviše teatrološke priručnike i rječnike kazališnih termina te ostala stručna izdanja.

Posebnu knjižničnu zbirku Doma Marina Držića sačinjava zborka prijevoda Držićeva djela na različite svjetske jezike. Ova je zbirk izložena u izložbenim prostorima Doma Marina Držića, u okviru izložbe "Držić na stranim jezicima", uz popratni katalog izložbe. Kao novina u sastavu ove priručne knjižnice godine 1997. osnovana je videoteka Doma Marina Držića, koja ima 10 različitih naslova, što amaterskih a što prikupljenih i presnimljenih izvedbi Držićeva djela u Hrvatskoj i u svijetu, uz pojedine dokumentarne filmove o pokladnim običajima i drugim

Naslovica knjige eseja *Planeta Držić* Slobodana Prosperova Novaka,
Dubrovnik 1996.

teatrološkim fenomenima ovog područja. Kao novina, knjižnici je također pridodata i CD-teka compact diskova renesansne glazbe, dobivenih donacijom Britanskog savjeta za kulturne veze u Zagrebu.

Sadržaj ove knjižnice namijenjen je, osim stručnoj edukaciji samih djelatnika memorijalnog centra, svim vanjskim korisnicima, poglavito znanstvenim istraživačima. Korištenje knjižnice omogućeno je uz ispunjavanje posebnog formulara za vanjske korisnike, zbog osiguranja prikupljenog fonda i limitiranja posudbe.

Kako je sam knjižnički prostor smješten u salonu – čitaonici od 9,5 četvornih metara, moguća je i upotreba ovog knjižničnog prostora u svrhu čitaonice, za korisnike koji preferiraju takav način rada. Zbog nemogućnosti zapošljavanja stručnog bibliotekarskog osoblja u muzeju, o organiziranju grade i posudbama u Domu Marina Držića brine se osoba zaposlena kao organizator posjeta. Iz istih razloga knjižna grada nije informatizirana, već je

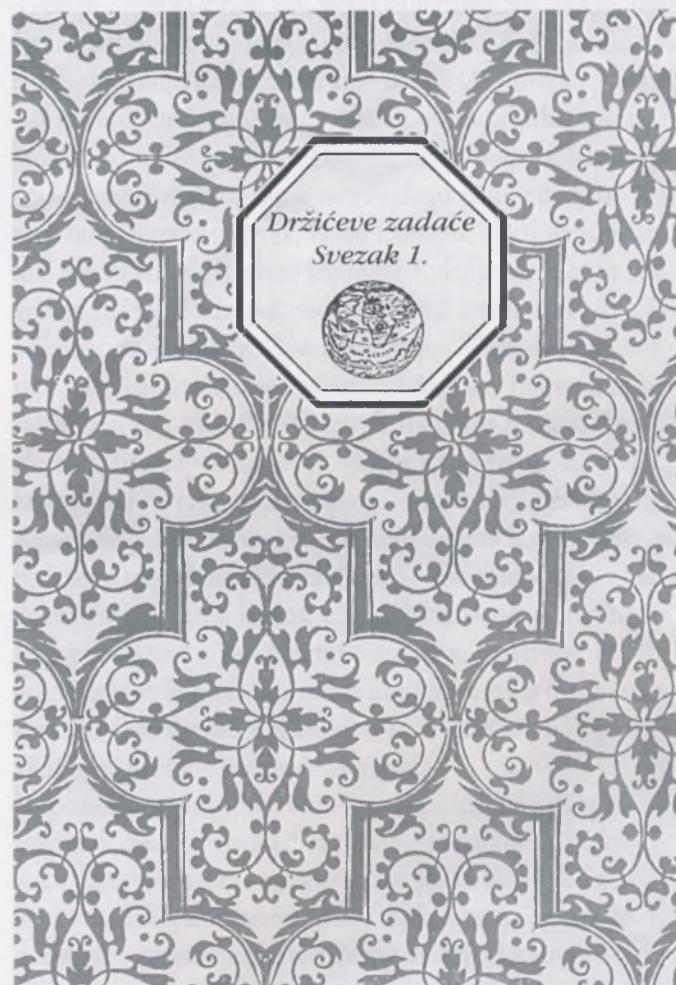
samo popisana. Izdanja Knjižnice Doma Marina Držića odnose se zasad na dvije knjizevine publikacije: "Planeta Držić", autora Slobodana Prosperova Novaka, objavljena u Dubrovniku, 1996., i "Novelu od Stanca", objavljenu 1990. u ediciji Držićeve zadaće, svezak 1, namijenjenu školskoj čitateljskoj publici.

Teatrološka knjižnica Doma Marina Držića i dalje će prikupljati knjižnu i drugu gradu, bilo donacijom ili otkupom važnih monografija ili drugih djela s područja kazališne znanosti, vezane uz rad centra. U izdavačkim aktivnostima rukovoditi će se potrebom prijevoda Držićeva djela na strane jezike, te potrebom izdavanja publikacija namijenjenih školskoj publici, s glosarijima i potrebnim tumačenjima.

Summary:

The library of the Home of Marin Držić

The library of the Home of Marin Držić, a memorial centre for research in the field of theatre sciences, was founded in 1989 with

Naslovica publikacije *Držićeve zadaće*, svezak 1.

the intention of having it develop into a centre for research and documentation.

The basic holdings of this library are made up of periodicals linked with the Croatian theatre heritage and the Mediterranean dramatic tradition in general. Apart from periodicals, the library has numerous publications linked with theatres and museum and library institutions, and it also holds 22 publications linked with the 59th PEN World Congress that was held in Dubrovnik in 1993.

Apart from the subject matter that includes the field of the theatre sciences, theatrolgy, the library also holds donations by authors that were associated with the Institute for Ethnology and Folk Sciences, as well as donations of publications from the Dubrovnik chapter of the Central Croatian Cultural Society.

A special library collection of the Home of Marin Držić contains the translations of Držić's works in various languages.

In 1997 a video library was founded with the taped performances of Držić's works for the theatre. This library also contains a collection of CDs of Renaissance music (donated by the British Council for Cultural Links).

The library is situated in the reading-room, and members of the public can use the library after filling in a special form.

KNJIŽNICA GARAGNIN FANFOGNA U MUZEJU GRADA TROGIRA*

Fani Cega
Muzej grada Trogira
Trogir

Muzej grada Trogira smješten je u palači koja je nekoć pripadala obitelji Garagnin Fanfogna. Tako se u njegovu sastavu našla vrijedna knjižnica spomenute obitelji. Osim nje, naš relativno mlat Muzej, osnovan 1963. godine, ima i malu muzejsku knjižnicu sa otpriklike 1800 naslova i oko 180 naslova stručnih časopisa. Knjižnica Garagnin – Fanfogna predstavlja tip zatvorene knjižnice, dostupne istraživačima koji u njoj mogu proučavati različite teme, a ujedno je i muzejska zbirka.

Vrijeme nastanka knjižnice je polovica XVIII. st., doba kada Ivan Luka (1722.-1783.), splitski nadbiskup (u dalnjem tekstu spominje se kao stariji) kao crkvena ličnost skuplja mnoga vrijedna izdanja, tiskana i rukopisna ne samo iz crkvene povijesti već općenito, te joj tako udara temelje. On je zasigurno jedan dio knjiga držao u gradovima u kojima je obnašao crkvene dužnosti, ali je vjerojatno glavnina bila u palači u Trogiru u koju je on povremeno dolazio. U popisu iz 1798. spominje se soba u kojoj je sve bilo zagasito crvene boje: zavjese, presvlake na stolcima, prekrivač, dok su po zidu bile slike s prikazima pojedinih svetaca te klecalo, što ukazuje da je u prostoriji vjerojatno obitavala osoba koja se često molila. Pretpostaviti je da je u njoj znao boraviti Ivan Luka prigodom boravka u rodnom gradu.

Vrijednost zbirke najbolje potvrđuje činjenica da su se mnogi istaknuti autori služili njenom gradom pišući svoja djela. Rukopisi u knjižnici bili su dragocjeni sastavljačima "Illyricum sacrum", djela koje je rađeno na inicijativu Filipa Riceputija (1667.-1742.), talijanskog isusovca koji je zamislio napisati crkvenu povijest stanovnika gotovo cijelog Balkanskog poluočotka. U svezi rečenog započeo je skupljanje grade, čime počinje njegovo misionarenje po Dalmaciji u više navrata. Prvi put od 1709. do 1715., a drugi od 1720. do 1721. u pratinji Pacifika Bizze (1696.-1756.) iz Raba. Osim priobalnog dijela zalazi i u unutrašnjost. Na svom putu nailazi na Ivana Luku starijeg, koji mu se našao na pomoći. Međutim, umire a da nije završio započeto djelo pa njegov rad nastavljaju najprije Daniel Farlati (1690.-1773.), a potom Jacopo Coleti (1732.-1827.), koji redigira učinjeno te objavljuje. Budući da dolazi do osipanja grade još za Riceputijeva života, na zahtjev vlasnika Farlati i Coleti je vraćaju ili čak poklanjaju. Ivan Luka tako uza svoju